

Puberale verwarring voelbaar gemaakt

★★★★☆

Diep

Bioscoop: The Movies
Regie: Simone van Dusseldorp
Met: Melody Klaver, Monic Hendrickx

DE LAATSTE jaren klaagde de Nederlandse filmwereld steen en been over gebrek aan steun voor artfilms. Beleidsmakers staken het geld liever in publieksfilms als *De schippers van de Kameleon* en *Het schnitzelparadijs* dan in artfilms. Er is niets tegen filmvertier, maar prestigieuze festivals als Cannes worden er niet mee gehaald. Willen we in Nederland alleen gezellige films of ook internationaal filmprestige?

Nanouk Leopold liet het als eerste niet bij woorden. Haar tot het bot uitgebeende *Guernsey* stuitte bij het Filmfonds op bezwaren, maar de maakster kon een lange neus trekken toen hij werd geselecteerd voor Cannes. Het werd nog feestelijker toen de film de Gouden Kalveren voor regie en beste actrice won.

En met *Diep* van Simone van Dusseldorp dient zich alweer de volgende verrassing aan. Krijgt Nederland dan toch eindelijk een volwassen filmcultuur? Of zijn *Guernsey* en *Diep* toevalstreffers?

Melody Klaver als de lekker mokkende en botte Heleen.

Beide films behoren tot het project *De oversteek*, een initiatief van het Filmfonds en de VPRO om vier jonge filmmakers een film te laten maken over 'het verlies van identiteit'. Na *Guernsey* en *Diep* komen nog films van David Lammers en André van der Hout. Als die net zo goed zijn als de eerste twee, is *De oversteek* het artistiek succesvolste

Nederlandse filmproject aller tijden.

Diep, dat zich afspeelt in 1979 en gebaseerd is op de roman *Het leven bestaat niet* van Hendrickje Spoor, dringt diep door in het gevoelsleven van een puber. De veertienjarige Heleen (lekker mokkend debuteert van Melody Klaver) probeert vat te krijgen op gevoelens van liefde en

lust. Wat is de betekenis van seks? Heleens prozaïsche, gescheiden hippie moeder (Monic Hendrickx) vergelijkt het met het eten van een boterham, maar een Engelse jongen in haar kennissenkring, de zwart-romantisch punker Steven (Damien Hope), noemt seks 'een reis naar het sublieme'.

Heleen wil zelf ervaren wat het is

en besluit om 'het' te gaan doen. Volgende probleem: met wie? De vertrouwde buurjongen Axel (Stijn Koomen) of de hoogdravende Steven?

Diep maakt Heleens puberale verwarring voelbaar door haar met een handcamera constant op de huid te zitten. Het doet denken aan de Waalse broers Jean-Pierre en Luc Dardenne. Vooral hun *Rosetta* lijkt een inspiratiebron te zijn geweest. Het verschil is dat Heleen een doorsnee-meisje is, dat niet in een extreme situatie leeft.

Zoals zo veel jongeren worstelt ze met de scheiding van haar ouders, op wie ze zich heerlijk bot afreageert. Als haar moeder een nieuwe vriend heeft, informeert ze of ze hem al ontrouw is geweest ('Dat was je toch ook bij papa?') en de nieuwe vriendin van haar vader krijgt te horen dat hij niet verliefd is op haar.

Diep bewijst weer dat Tamara Bos een van Nederlands beste scenaristen is. Haar scenario's (*Minoes*, *Het paard van Sinterklaas*) zitten doortimmerd in elkaar en zijn altijd geestig. Bos' aanpak blijkt uitstekend te passen bij Van Dusseldorps sobere benadering, die van lef getuigt. Kent u een Nederlandse filmmaker die durft af te zien van filmmuziek?

JOS VAN DER BURG